

incip. *Cum horum bonorum*, in qua et confirmatus fuit talis ordo cum sua Regula et statutis: Dicitur P. Petrus Antonius a Venetiis, in citat. *Viridario seraphico*, t. I, cap. 20.

(49. Equitum Ascensionis Jesu Christi ordo institutus fuit etiam opera Franciscanorum in Portugallia, uti legitur in chronicis eiusdem regni prælud. 4, n. 1, et notat Waddingus, tom. I suorum *Annalium ad annum 1213*, num. 14, et refert dict. P. Petrus Antonius, loco citat., cap. 20.

(50. Conceptionis B. Mariæ Virginis equitum ordo, sub Regula S. P. N. Francisci, institutus fuit ann. 1623, a Ferdinando Mantuæ duce, et a Carolo Nivernensium duce, et Adolpho comite ab Althau, et a Joanne Baptista Petriano Sfortia, et confirmatus fuit ab Urbano VIII, constit. incip. *Imperscrutabilis*; Tambur., *loc. citat.*, quæst. 6, num. 12, ubi refert per extensum dictam Urban. VIII, constitutionem, una cum aliis duabus ejusdem Pontificis ad rem: dicitur Antonius de Venetiis, *loc. citat.*, n. 120, ubi dicit primos equites hujus ordinis vocati militiæ Christianæ Immaculatæ Conceptionis Mariæ sub invocatione Sancti Michaelis et Sancti Francisci, novitatum egisse in conventu Araceli Romæ Minorum de Observantia, et postea emisisse professionem in manibus dicti Summi Pontificis Urbani VIII cum sequentibus verbis: «Semper tuebor conceptionem Matris Dei Immaculatæ, et in hac re et in omnibus, ejus promovebo gloriam juxta mentem S. R. E.» Qui Summus Pontifex quoad vixit, voluit hujus ordinis esse protector.

(51. Plurima adhuc, et revera non pauca eximia et præclara gesta ordinis Fratrum Minorum possent adduci; sed ne auram captare videamur, ipsa apud dictum P. Petrum Antonium de Venetiis, in suo *Viridario seraphico* in duobus tomis distincto videnda reliquimus. Et hic solum notare sufficiat, quod ordo noster seraphicus (ut refert Gubernat., in *Orbe seraphico*, lib. III, cap. 1, citans Waddingum ad annum 1213), ex revelatione S. P. N. Francisci facta a Christo Domino in Monte Alverniæ, per totum mundum sit dilatandus, et usque in finem sæculorum in sua perfectione, puritate duraturus, et a Deo conservandus. (52. Unde dixit Gregorius Papa IX, in bulla, quæ exstat in archivio S. Francisci Leyre: «Passim catholicam consolatur Ecclesiam auctus Minorum ordo multitudine, sacerdotio, sanetitate et doctrina excellens.» (53. Et Nicolaus III, in cap. *Exiit 3*, De verborum significat. in 6, loquens de seraphica religione: «Hi sunt, illius Sanctæ Regulæ professores, qui evangelico fundantur eloquio, vitæ Christi roborantur exemplo, fundatoris militantis Ecclesiæ, et apostolorum ejus sermonibus, actibusque firmantur. Hæc est apud Deum et Patrem munda et immaculata religio, quæ descendens a Patre lumen per ejus Filium exemplariter et verbaliter apostolis tradita, et deinde per Spiritum sanctum B. Franciscum, et eum sequen-

tibus inspirata, totius in se continet testimonium Trinitatis. Hæc est, cui (attestante Paulo Apostolo) nemo de cætero debet esse molestus, quam Christus stigmatibus suæ passionis confirmavit, volens institutorem ipsius suæ passionis signis notabiliter insigniri.» (54. Et Clemens V, in Clementina *Exiit de paradiso 1*, De verbor. significat. loquens de Seraphico ordine ait: «Verus noster Salomon in solio Militantis Ecclesiæ hortum voluptatis inter cæteros quemdam fecit a procellosis mundi fluctibus elongatum, in quo quietius ac securius vacaretur contemplandis, servandisque hujusmodi operibus exemplaribus, in hunc mundum introivit ipse, ut rigaret ipsum fecundis aquis spiritualis gratiæ et doctrinæ. Hic hortus siquidem est Fratrum Minorum sancta religio, quæ muris regularis observantiæ firmiter undique circumclusa, intra se solo contenta Deo adornatur abunde novellis plantationibus filiorum. Ad hunc veniens dilectus Dei Filius, mortificantis poenitentiae myrrham metit cum aromatibus, quæ suavitate mira universis odorem attrahentis sanctimoniam circumfundunt: hæc est illa cælestis vitæ forma, et regula, quam descripsit ille confessor Christi eximius sanctus Franciscus.»

BENEDICTUS, Papa XIII,

«Dilectis filiis ministrogenerali totius ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, nec non generali ministro Fratrum Conventualium ejusdem ordinis.

(55. «Dilecti filii, salutem, etc. Qui pacem loquitur in plebem suam et super sanctos suos, certam illam avertendæ contentionis viam rationemque discipulis designavit, monitis exemplisque suis eosdem adhortatus ut, qui major esset inter ipsos, fieret sicut minor, ac proinde esse contenderent, non præminentiam et primatum, sed ministrandi ac subjacendi humilitatæ præcessores. Hæc autem documenta B. Franciscus Seraphici vestri ordinis conditor, et ipse mirabiliter arripuit et expressit, et custodiendæ paci firmamentum esse voluit alumnis suis, qui modesta ipsa Fratrum Minorum appellatione evangelicam illam cælestis magistri normam præferentes, sinceræ charitatis veræque fraternitatis disciplinam, et cultum, per totam Christi ecclesiam latissime propagarunt. Nos igitur, quemadmodum uberes ex religiosissima institutione Dominici Agri proventus largitori Deo, rei que catholicæ gratulamur, ita omnem dare operam debemus ne dissidia et lites de loco et dignitate bonam frugem suffocare possint fraternamque concordiam discindere, aut perturbare. Porro cum tres constitutiones ediderimus pro institutione, ac regimine Tertiiorum ejusdem Seraphici ordinis in propriis domibus viventium, primam die 10 Dec. 1725, pro Fratribus Minoribus regular. Observantiæ, quæ incip. *Paterna Sedis Apostolicæ providentia*; alteram die 24 Maii 1726, pro Fratribus Minoribus, qui Capuccini appellantur, quæ incipit: *Ratio Apostolici ministerii*; tertiam

denique die 5 Jul. ejusdem anni pro Fratribus Minoribus conventualibus, quæ incip. *Singularis devotio*; non sine ingenti animi molestia rescivimus, controversias inter antedictas laudati ordinis familias invaluisse de primatu et antiquitate alterius præ altera, de multiplici erectione congregationum tertii ordinis, deque transitu tertiariorum unius congregationis ad aliam, quæ cum religiosæ disciplinæ detrimento, scandala etiam in populis serere possint, et B. P. Francisci spiritum in discipulis ejus extinguere. Dissensionibus igitur, ac jurgiis aditum obstruere et necessariam regularis disciplinæ pacem et tranquillitatem fovere aut restituere cupientes: motu proprio, ex certa scientia, non ad oblatæ cujusquam petitionis instantiam, in primis omnes et singulas de memoratis causis lites et controversias, utcumque et quacumque instantia super his ortas, agitas et actu pendentes, coram quibuscumque iudicibus ac tribunalibus etiam speciali mentione dignis, quorum nomina pro expressis haberi volumus, ad Nos avocantes, perpetuo silentio imposito, extinguimus et abolemus. Præterea quascumque indulgentias, indulta, privilegia, prærogativas, favores, exemptiones, libertates, extensiones et concessionem, tam in genere quam in specie in memorata constitutione, quæ incipit *Paterna*, tertiariis fratrum Minorum de Observantia tributas, et per alias superius indicatas, ad tertiarios Fratrum Minorum conventualium et Capuccinorum, eorumque superiores extensas et ampliatas, tenore præsentium confirmamus et approbamus, et quatenus opus sit, ipsis Fratribus Conventualibus, et Capuccinis, eorumque tertiariis, in iis tamen, quæ præfatæ nostræ constitutioni pro Observantium tertiariis editæ non adversantur, et non alias, de novo concedimus: mandantes potissimum, ut quæ in ipsa circa erectionem unius duntaxat congregationis tertiariorum pro unaquaque civitate, aut loco, deque eorum transitu præscripta et sancita sunt, alias posterioribus nostris non obstantibus, inviolabiliter observentur. Quoniam autem a mente nostra et a proposito memoratæ constitutionis, quæ incip. *Singularis devotio* prorsus alienum erat, ut Fratribus Minoribus regularis Observantiæ, quidquam sui juris aut possessionis erga conventuales detraheremus, aut ipsis Fratribus conventualibus majorem antiquitatem, aut aliam quamecumque prærogativam præ observantibus concederemus, motu pari et scientia similibus, decernimus et declaramus, verba et enuntiationes, quæ antiquitatem et prærogativas ejusmodi respiciunt, nullius roboris, atque eo prorsus modo ac si apposita non essent, de cætero habenda fore et esse. Imo pro totius præfati ordinis tranquillitate et pace perpetuum silentium super hujusmodi controversia imponimus, et pro imposito haberi volumus et mandamus. Ne quis denique Basilicam B. Francisci civitatis Assisiensis, ubi sacrum ejus corpus requiescit, a Romanis Pontificibus prædeces-

soribus nostris variis privilegiis auctam, ita supra cæteras ejusdem ordinis ecclesias verbis, aut scriptis extollat et efferat, ut debitus honor ac reverentia denegetur Basilicæ B. M. de Portiuncula extra muros ejusdem urbis, in qua constat Seraphicum Patrem institutum suum inchoasse, præcipimus et mandamus ut ambæ basilicæ, diversis licet rationibus, B. M. quidem propter ordinis primordia, Assisiensis vero propter sacrum corpus sanctissimi institutoris, tanquam ordinis matricem ab omnibus Fratribus Minoribus agnoscantur et observentur, prout Romani Pontifices prædecessores nostri asseruerunt et concesserunt. Quascumque autem juris, verborumque solemnitates nostra auctoritate supplentes, et quibusvis in contrarium facientibus amplissime derogantes, quæ vero exprimenda essent, pro expressis habentes, fore confidimus, ut familiis vestris per hoc providentiæ nostræ iudicium pristinum, vestroque nomine dignam concordiam partam esse gaudeamus. Vestrum autem erit, ut pari vigilantia, studioque curis nostris obsequentes, indecoram importunamque alterationum, libellorumque licentiam, in eorum auctores districte animadvertentes, inhibeatis. Ac vobis, dilecti filii, paternæ voluntatis pignus Apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

«Datum Romæ, apud S. Petrum sub anno Piscatoris die 22 Jul. 1728, Pontificatus nostri anno quinto.

«Carolus archiep. EMISENUS.»

ARTICULUS VI.

Quoad particulares alias religiones et congregationes sub nulla dietarum quatuor principaliorum regularum militantes, sed proprias regulas et constitutiones habentes.

SUMMARIUM.

1. Carthusiensium ordo. — 2. Sancti Hieronymi congr. Itala. — 3. Monialium S. Hieronymi cong. — 4. Carmelitarum ordo. — 5. Carmelitarum Discalceatorum cong. Hispanica. — 6. Carmelitanorum Discalceatorum cong. Itala. — 7. Monialium Carmelitarum cong. — 8. S. Mariæ de monte Carmelo equestris ordo. — 9. Minorum S. Francisci de Paula ordo. — 10. Clericorum regularium Societ. Jesu ordo. — 11. Clericorum regularium de oratorio cong. — 12. Clericorum de oratorio Jesu cong. Gallica. — 13. Matris Dei Lucæ Clericor. regular. cong. — 14. Oblatorum S. Ambrosii cong. — 15. Clericorum pauperum Matris Dei scholarium piarum cong. — 16. Monialium visitationis B. M. V. cong. — 17. Monialium Ursularum seu virginum, ac viduarum cong. in Gallia. — 18. Monialium B. M. V. cong. in Lotharingia. — 19. Monialium B. Mariæ de Calvario, et S. Scholasticæ cong. in Gallia. — 20. Piorum Missionariorum cong. — 21. Missionariorum presbyterorum sæcularium congregatio, et puellarum Charitatis societas. — 22. De multis ordinibus Missionariorum nulli particulari regulæ addictis, remissive. — 23. Alia ad rem ad num. 28.

(1. Carthusiensium ordo sic dictus a Vallo Carthusia, vulgo *Certosa* in diocesi Gratiapolitana in regno Galliarum; institutus est a

saneto Brunone, nobili cive Urbis Agrippinæ, sub Regula propria, anno 1084, et approbatus, et confirmatus fuit ab Alexandro II, constitut. 7, incip. *Cum vos*; Tambur., *De jur. abbat.*, tom. II, disp. 24, q. 7, n. 1; Barbosa, lib. I *Jur. eccles. univers.*, cap. 41, n. 182; S. Anton., part. II *Histor.*, lit. 13, cap. 22; Miranda, in *Manual. prælator.*, tom. I, q. 4, art. 2; Morigia, *De origin. relig.*, lib. I, cap. 27; Marulus, in *Oceano relig.*, lib. II, pag. 124, et alii.* Confer opus, cui titulus: *Storia critico-cronologica diplomatica del patriarca S. Brunone, e del suo ordine Cartusiano compilata dal P. D. Benedetto Tromby monaco, e procuratore della Casa di S. Stefano del Bosco nell'ulteriore Calabria, Napoli. 1773.**

(2. *Sancti Hieronymi congreg. Itala* instituta est temporibus Martini V, a quodam Lupo de Olmeto, sub propria Regula ex scriptis ipsius sancti Hieronymi excerpta; et confirmata est ab eodem Martino V, constitut. incip. *Etsi pro cunctorum*. Tambur., *loc. cit.*, n. 2. Hieronym. Roderic., in *Compend. qq. Regular.*, resolut. 122, num. 17; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. I, pag. 132; Platus, *De bono statu relig.*, lib. II, cap. 22; Miranda, *loco citat.*, quæst. 5, art. 1, et alii.* De hujus congregationis ortu legatur *Lettera intorno la vera, e sicura origine del venerabil ordine de PP. Girolomini, in Roma 1733.**

(3. *Monialium S. Hieronymi congreg.* militat sub Regula ipsius sanctissimi Patris pro mulieribus specialiter edita, quæ habetur, tom. IX *Operum ejusdem*, pag. 1378. Tambur., *loc. cit.*, n. 3, et alii.

(4. *Carmelitarum ordo*, quem quidam antiquissimum ponunt, temporibus Alexandri III Summi Pontificis circa ann. Domini 1160, initium sumpsit. At quia sine aliqua certa Regula religiosi hujus ordinis tunc vivebant, hinc non dicitur originata hæc religio dicto tempore, sed tempore Honorii III, quando Regulam ab Alberto patriarcha Hierosolymitano acceptam, prædictus Pontifex confirmavit ann. 1226, constit. 8, incip. *Ut vivendi*. Divisus est hic ordo in Conventuales et Observantes; obediunt tamen eidem generali. Tamb., *loc. cit.*, n. 4; S. Anton., part. III, tit. 16, cap. 1, § 8; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. IV, pag. 279; Morigia, *De origin. relig.*, lib. I, cap. 23; Casan., in *Catalog. glor. mund.*, part. IV, consid. 7, et alii.

(5. *Carmelitarum Disalceatorum Congr. Hispanica* sub eadem Regula, in suo primævo rigore, sine ullis Pontificiis moderationibus, instituta est circa annum 1563, a S. Theresia, et approbata fuit a Gregorio XIII, constitut. 64, incip. *Pia consideratione*; Tamb., *loc. cit.*, n. 6; Barbos., *loco cit.*, n. 29; Morigia, *De origin. relig.*, lib. I, cap. 3; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. IV, pag. 279, et alii.

(6. *Carmelitarum Disalceatorum Congr. Itala* eadem prorsus erat cum præcedenti, sed eam ab illa separavit Clemens VIII, constitut. 71, incip. *In Apostolica*. Tam-

bur., *loc. cit.*, n. 7; Barbosa, *loco citat.*, n. 31; Morigia, *loco citat.*; Marulus, *loco citat.*, et alii.

(7. *Monialium Carmelitarum cong.* instituta, ut supra dictum est, a S. Theresia, divisa est in Hispanam et Italiam, uti divisa est congregatio religiosorum Disalceatorum, et vivit quælibet respective sub eadem regula, et forma suæ congr. Tamb., *loc. cit.*, n. 8, et alii mox citati.

(8. *Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo equestris ordo* institutus est ab Henrico IV, Galliarum rege ad exaltationem S. R. E. ac heresum extirpationem, anno 1608 et confirmatus fuit a Paulo V, constitut. incip. *Romanus Pontifex*; Tambur., *loco cit.*, n. 9, et alii.

(9. *Minimorum S. Francisci de Paula ordo* institutus est circa annum 1436 a S. Francisco de Paula (Paula est parva urbs in Calabria regni Neapolitani), et approbatus fuit a Sixto IV, constit. incip. *Sedes Apostolica*; Tambur., *l. c.*, n. 10; Barbosa, *l. c.*, n. 188; Morigia, *De origin. relig.*, lib. I, c. 49; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. V, p. 360; Miranda, in *Manual. prælat.*, tom. I, q. 4, art. 11, et alii.

(10. *Clericorum regularium Societatis Jesu ordo* institutus fuit circa annum 1534, a S. Ignatio de Loyola, nobili Cantabro, et approbatus fuit a Paulo III, constit. 25, incip. *Regimini*, et iterum a Julio III constit. 9, incip. *Episcopis*, et a Gregor. XIII, constit. 89, incip. *Ascendente*, et Gregor. XIV, constit. 10, incip. *Ecclesia*; Tambur., *loc. c.*, q. 8, n. 1; Barbosa, *loc. cit.*, n. 189; Azorius, *Instit. moral.*, part. I, lib. XIII, cap. 7; Suarez, *De relig.*, t. IV, tract. 20 per tot.; Tapia, in *Authent. Ingressi*, verb. *Monasteria*, cap. 11, n. 8, *De sacrosanct. Eccles.*; Emmanuel, *Qq. regular.*, tom. I, q. art. 4, et q. 56, art. 1; Miranda, *loco cit.*, tom. I, q. 10, et alii passim.* Ordinem istum anno 1773 abolevit Clemens XIV, constit. incip. *Dominus*; quem postea Pius VII, restituit anno 1814, constit. incip. *Sollicitudo*. Vide v. *Jesu Societas*.*

(11. *Clericorum Sæcularium de Oratorio Congr.* instituta fuit a S. Philippo Nerio Florentino, anno 1550, et confirmata fuit a Gregorio XIII, constit. incip. *Copiosus*. Hujus congregationis alumni statum, et professionem cleri sæcularis retinentes absque ullo regulari voto et vinculo, sub particularibus constitutionibus, et obedientia superiorum simul habitant, et communem vitam degunt et spiritualibus exercitiis animarum salutem incumbunt. Tamb., *l. c.*, q. 8, n. 2; Marulus, in *Oceano relig.*, lib. V, pag. 426; Miræus, in *Libello de congreg. Cleric.*, in *communi viventium*, cap. 10, pag. 85 et c. 11, ubi refert decretum Gregorii XV, in quo decernitur, quod unaquæque domus congregationis Oratorii se ipsam per se regat, nec plures insimul uniri valeant, ordinationes et instituta dictæ congregat. approbavit, et nonnulla Indulta eidem concessit Paulus V, const. 4, incip. *Christifidelium*.

(12. *Clericorum de Oratorio Jesu Congr.*

gallica instituta est a Petro de Berullo presbytero Parisino, doctrina et pietate eximio, et postea S. R. E. cardinali; et ad instantiam, et petitionem Mariæ Medicæ Galliarum reginæ, et Petri Gondii archiepiscopi Parisiensis a Paulo V, confirmata fuit anno 1613; constit. incip. *Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ*; Tambur., *loco cit.*, n. 3; Miræus, in *Libello de Congr. clericorum in communi viventium*, capitul. 43, pag. 184; Graveson, in *Histor. Eccles.*, tom. IV, part. II, pag. 581, *primæ impressionis Romanæ*.

(13. *Matris Dei Lucæ clericorum regularium cong.* fuit primitus erecta sub titulo congregationis clericorum sæcularium B. Mariæ Virginis a Venerabili S. Joanne Leonardo e Terra Decimo, diocesis Lucensis, circa annum 1574, ejus primi discipuli et socii fuerunt tres nobiles Lucenses, scilicet Joannes Baptista Cionius, Cæsar et Julius de Franciottis fratres germani, et Georgius Arrighinus de Ponterotto, diocesis Lucensis, et confirmata fuit a Clemente VIII, const. incip. *Ex quo*. Et tandem Gregor. XV, de voto sacræ congregationis Episcop. et Regular. hujusmodi congregationem in religionem trium votorum solemnium approbavit, prout ex litteris sub forma brevis die 3 Novemb. 1621, desuper expeditis habetur; Tambur., *loc. cit.*, n. 162. P. Cæsar Franciottus, in lib. *De Vitæ sanctorum, quorum corpora in civitate requiescunt*; Josephus Matriarius ejusdem congregationis rector generalis, in *sua Historia miraculose Imaginis Beatissimæ Virginis nuncupatæ Sanctæ Mariæ in Porticu*.

(14. *Oblatorum Sancti Ambrosii Congr.* instituta est a sancto Carolo Borromæo circa annum 1580. In hac congregatione sunt religiosi homines, qui sancto Ambrosio Mediolanensis Ecclesiæ antistiti, ac patrono; ultro, suaque sponte sese obtulerunt sub Obedientia archiepiscopi Mediolanensis pro tempore existentis, et observantia aliquarum constitutionum ad varia munia ecclesiastica pro ejusque captu, ac viribus obeunda, et ad pia et exemplaria opera charitatis exercenda universa congregationis Oblatorum quasi basis est Ecclesia S. Sepulcri Mediolani; ipsius domus præpositus est quasi secundus superior, cum primarius, et supremus superior sit archiepiscopus Mediolanensis. Tambur., *loco citat.*, n. 5. Vide *Acta et concilia Ecclesiæ Mediolanensis jussu S. Caroli Borromæi publicata*, ubi multa de hac pia et præclara congregatione.

(15. *Clericorum pauperum Matris Dei Scholarum piarum congregatio* fuit auctoritate Clementis VIII, fundata circa annum 1596, a Josepho Calasantio (146), alias de Matre Dei, ex clarissima Calasantiorum Familia in regno Aragoniæ adhuc florenti oriundo, et per Paulum V, confirmata die 14 Jan. 1614, constitut. 81, incip. *Inter Pa-*

(146) Hunc Benedictus XIV, primum beatorum cultu decoravit, deinde Clemens XIII, inter sanctos solemniter retulit.

storalis Officii curas; et tandem Gregorius XV, die 18 Novembris 1621, constit. 14, incip. *In supremo* hanc congregationem in religionem trium votorum solemnium approbavit. Barbosa, *loc. cit.*, num. 6; Graveson, *loc. cit.*, pag. 582, et alii.

(16. *Monialium visitationis B. M. Virginis congregatio*, sic dicta a munere infirmos et egenos visitandi, quo ad reverentiam mysterii B. Virginis Mariæ visitantis S. Elisabetham, initio fungebantur aliquæ piæ feminæ, fundata fuit a S. Francisco Salesio episcopo Genevensi, qui monialibus hujus ordinis Anessiæ in Sabaudia circa annum 1610. Regularis vitæ normam præscripsit, eisque præfecit B. Joannam Franciscam Fremiot de Chantal in Galliis natam, Divione urbe, ducatus Burgundiæ, diocesis Lingoniensis, quæ nascentem hanc congregationem instar matris ac fundatricis lactavit, aluit, instituit et prorogavit. Et ea Sanctitatis fama in vita, et post mortem adeo claruit venerabilis hæc Dei serva, ut nunc acta de ejus vita, virtutibus ac miraculis in sac. Rit. congregatione examinentur, et spes firma adsit, ut cœlitum alio propediem solemnî ritu ascribatur. Et revera novissime, Deo dante, beatorum fastis ascripta est die 23 Novemb. 1751, a Benedicto XIV, constitut. incip. *Cum sextode-*

* Atque a Clemente XIII alio Sanctorum adjuncta, ejusdemque festum die duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens XIV celebrari præcepit.*

(17. *Monialium Ursularum, seu Virginum, ac Viduarum congregatio in Gallia*, sub nuncupatione S. Ursulæ, ad erudiendas litteris et bonis moribus puellas, fundata est Parisiis anno 1611 a nobili Maria Lhuillier domina S. Bobæ, quæ novæ a se institutæ sodalitatæ a Paulo V, Summo Pontifice approbationem obtinuit die 23 Septemb. ejusdem anni 1611. Graveson, *loc. cit.*, pag. 586. Non debet tamen hæc congregatio confundi cum congregatione Ursularum fundata a B. Angela de Desenzano, de qua satis dictum supra, art. 5, num. 4.

(18. *Monialium B. Mariæ Virginis Congr.* ad puellas litteris et pietate imbuendas, fuit fundata a venerabili servo Dei Petro Forrerio, parochio Montencurii in Lotharingia et canonicorum regularium S. Augustini congregationis S. Salvatoris reformatore. Graveson, *loc. cit.*, pag. 586.

(19. *Monialium Beatæ Mariæ de Calvario et S. Scholasticæ congreg.* instituta fuit ab Antonietta Aureliana Ludovici ducis Longavillani filia, quæ hanc Congr. inchoavit in monasterio Pictaviensi in Galliis, ubi sexto post mense pie decessit die 23 April. 1618. Graveson., *loc. cit.*, pag. 580.

(20. *Piorum Missionariorum Congr.* instituta fuit circa annum 1621 a Carolo Caraffa Neapol., e nobilissima familia oriundo, et approbata fuit a Gregorio XV, const. incip.